

[Boligministeren]

års udvikling og i fremskrivningerne heraf. Herved understreges behovet for, at den fremtidige udvikling i befolkningens størrelse og sammensætning for alvor inddrages i de igangværende planlægningsbestrebelse overalt i samfundet.

Det bør dog samtidig erindres, at usikkerheden omkring forløbet er desto større, jo længere årrække der arbejdes med. Der kan således være grund til i planlægningsovervejelserne på boligmarkedet at sondre mellem en mellemlang sigt, som strækker sig 10-15 år frem i tiden, og en lang sigt, der går betydeligt længere frem.

På den mellemlange sigt er grundlaget for planlægningen den i dag eksisterende boligbestand og den med nogenlunde sikkerhed kendte udvikling i befolkningens størrelse og alderssammensætning. Men også en række andre faktorer af betydning for bolig efterspørgslen og -udbuddet vil det være muligt i nogen grad at skønne over i en sådan kortere årrække.

Her kan f.eks. peges på den generelle økonomiske udvikling og den hermed sammenhængende udvikling i indkomsterne, rente- og finansieringsforholdene, familiedannelses-mønstret samt den direkte og indirekte boligstøtte.

Det er den mellemlange boligplanlægnings opgave,

- at beskrive udviklingstendenserne omkring de her nævnte faktorer i de kommende 10-15 år,
- at analysere det indbyrdes samspil mellem disse faktorer og
- at vurdere disse samspils gennemslag i boligsektoren.

På den lange sigt vil opgaverne principielt være de samme, men på grund af den store usikkerhed vedrørende udviklingen over så lange åremål bør planlægningsovervejelserne begrænses til mere generelle vurderinger af fremskrevne tendenser og disses mulige virkninger.

Til hjælp ved tilrettelæggelsen af boligplanlægningen nedsattes i 1982 i boligministeriet et sektorplanudvalg. Der overvejes for tiden netop en analyse af de kommende års boligforhold for såvel ældre som unge.

Da boligforholdene som nævnt må ses i et samspil med en række andre faktorer af bl.a. økonomisk, social og familiemæssig art, må disse gøres meget brede.

I forbindelse med den megen omtale af tendenserne i den seneste befolkningsfremskrivning kan der være grund til at gøre opmærksom på, at vi boligpolitisk ikke står over for uoverskuelige planlægningsproblemer. Går vi f.eks. 100 år tilbage, var vi her i landet omkring 2 millioner mennesker, og det store flertal boede væsentlig dårligere end i dag. Bare fra 1960 og til i dag har vi næsten fordoblet boligbestanden.

Set på den lidt længere sigt må fleksibiliteten i boligpolitikken og dens tilpasning til den faktiske udvikling nok siges at være ganske stor. Der er således ikke grund til panik.

Afslutningsvis må slås fast, at Danmarks Statistiks fremskrivning af befolkningsudviklingen til år 2082 efter boligministeriets opfattelse understreger vigtigheden af, at boligplanlægningen og den øvrige planlægning bliver en proces præget af kreativitet nok så meget som en mekanisk fremskrivning under fastlåste forudsætninger.

Spm. nr. S 381

Til *justitsministeren* (4/4 84) af:

Lenger (VS):

»Hvorledes harmonerer ministerens oplysning i brev vedrørende fru Tahra Asrih om, »at der ved justitsministeriets afgørelse af 13. februar 1984 er foretaget en samlet vurdering af, om opholdstilladelse kan meddeles i medfør af udlændingelovens § 9« med den tidligere meddelte oplysning om, at afgørelsen udelukkende er foretaget med baggrund i den konkrete ansøgning, der var begrundet i udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 5?»

Begrundelse

Det kan ikke være i overensstemmelse med sandheden, at afgørelsen af 13. februar både er truffet ud fra en samlet bedømmelse efter § 9 og alene er foretaget ud fra en bedømmelse efter § 9, stk. 1, nr. 5, hvori ansøgningen om opholdstilladelse var begrundet.

Svar (16/5 84):

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Ved skrivelse af 13. februar 1984 meddelte justitsministeriet afslag på en ansøgning om opholdstilladelse. Justitsministeriet anførte i sin afgørelse, at man havde lagt til grund, at